

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 66226-07-18 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

לפני כב' השופטת הבכירה סבין כהן

תובעים
1.ד.ג.פ. (קטין)
2.א.פ. (קטין)
ע"י ב"כ עוה"ד טל שלמה אדרי

נגד

נתבעים
עיריית נתיבות
ע"י ב"כ עוה"ד טל שלומי ושירן אדרי

פסק דין

1
2 האם נפילת ילדים מרשת הצללה עשוייה בד (להלן: "ציליה") משופעת בגן משחקים, עליה טיפסו
3 הילדים ושנקרעה כשהילדים עליה, מקימה אחריות נזיקית המטילה על העיריה חובה לפצות את
4 הילדים בגין נזקי הגוף שנגרמו להם כתוצאה מהנפילה.

רקע:

6
7 1. לפני תביעה לתשלום פיצויים שהגישו תובעים קטינים באמצעות הוריהם, בשל נזקי גוף
8 שנגרמו להם בעת נפילה מציליית בד משופעת המתוקנת מעל מתקני שעשועים בשטח הנתבעת
9 (להלן: "הצילייה"), בשל קרע שנפער בצלייה, לאחר שהילדים עלו עליה.

10
11 לטענת התובעים, בתאריך 28.5.17 בשעה 30:20 לערך, שיחקו התובעים בכדור בגן שעשועים
12 הסמוך לבית מגוריהם, במהלך המשחק, הכדור שנבעט לגובה, נלכד על גבי הצילייה.
13 התובעים טיפסו אל הצילייה ובסמוך לאחר עלייתם, ככל הנראה עקב כובד משקלם, הצילייה
14 נקרעה והם נפלו ארצה, (להלן: "אירוע התאונה"). עובר אורח הזעיק את אביו של תובע 2,
15 שהגיע למקום והודיע להוריו של תובע 1.

16 תובע 1 הובהל לבית החולים באמצעות אמבולנס, שם אובחן כסובל מעיוות ופריקה במרפק
17 ובשורש כפות ידיו. תובע 1, עבר ניתוח לשחזור מרפק ידו הימנית ובוצע קיבוע פנימי של
18 השברים בשתי כפות ידיו. התובע אושפז ושחרר לאחר כיומיים.
19 תובע 2 פונה באמצעות אביו לבית החולים, אובחן כסובל מנפיחות ומרגישות עם הערכה
20 לשבר בכף רגל שמאל, גובס ברגלו ושחרר לביתו.

21
22 התובעים ילידי שנת 2008, במועד האירוע היו כבני עשר שנים.
23 התובעים לא צרפו לכתב התביעה חוות דעת מומחים רפואיים מטעמם להוכחת עניין
24 שברפואה, אך במסגרת תביעה שהגישו על פי פוליסת תאונות אישיות לתלמידים, נבדקו
25 התובעים ונקבע, כי לא נותרה להם נכות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

- 1 התובעים אינם טוענים, לפיכך, לנכות כתוצאה מאירוע התאונה.
2 התובעים הפנו תביעתם נגד הנתבעת, הרשות המקומית שבשטחה ארע אירוע התאונה.
3
- 4 2. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת האחריות, כאשר הנתבעת כופרת באחריותה לנזקי
5 התובעים. כן חלוקים ביניהם הצדדים בשאלת גובה הנזק ובית המשפט נדרש לשאלת
6 האחריות ולשאלת הנזק.
7
- 8 3. התובעים טוענים כי העירייה התרשלה באחזקת גן שעשועים והותירה בו מפגע ובמקרה דנן,
9 מתקיימת עוולת הרשלנות כנוסחה בסעיפים: 35-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח-
10 1986 (להלן: "פקודת הנזיקין").
11 הנתבעת אף הפרה חובתה החקוקה כמפורט בפרק יב', סימן ב', סעיף 249(8) לפקודת העיריות
12 [נוסח חדש]. הנתבעת מחוייבת לדאוג להימצאותם של מתקנים תקינים ובטוחים בגן
13 שעשועים המיועד להנאתם ושימושם של ילדים צעירים.
14 לטענת התובעים, טיפוס של ילדים קטנים על גג או סככה בגן שעשועים הוא דבר שכיח ואיננו
15 בבחינת סיכון רגיל שהילדים נוטלים על עצמם בעת שימוש במקום, אלא מדובר בסיכון בלתי
16 סביר אשר מצופה מהנתבעת כי תדאג למנעו באמצעים שונים העומדים לרשותה וזאת
17 במיוחד בנסיבות הבאות: לא הוצג שילוט אזהרה במקום האירוע; הגג או הכיסוי לא היו
18 תקינים ומתוחזקים כראוי; בשעות הערב ללא תאורה מספקת לא ניתן להבחין האם מדובר
19 בסככה מבד או מחומר קשיח.
20 בנוסף, טענו התובעים, כי מדובר באירוע שחלה לגביו הוראת סעיף 41 לפקודת הנזיקין:
21 "הדבר המדבר בעד עצמו".
22
- 23 4. הנתבעת דוחה טענות התובעים בדבר רשלנות או הפרת חובה חקוקה. לטענתה, התובעים
24 טיפסו על צילייה משופעת הקיימת כמעט בכל גן המשחקים ומצויה בגובה רב באופן שלא
25 ניתן לצפות שמישהו יטפס על צילייה, שהגישה אליה כמעט בלתי אפשרית. התובעים בני עשר
26 שהו בגן ללא השגחת אחראי מבוגר וכי האחריות לקרות המקרה מוטלת על כתפי הוריהם
27 בלבד, שלא השגיחו ופיקחו על בניהם.
28
- 29 5. מטעם התובעים העידו אבותיהם של הקטינים, לאחר שהקדימו והגישו תצהירי עדות
30 ראשית. התובעים אף הם העידו, אך מפאת גילם, לא הקדימו והגישו תצהיר עדות ראשית
31 ובית המשפט התרשם ישירות מעדותם. כן צורפו צורפו תמונות של מקום האירוע.
32 מטעם הנתבעת העיד מר מתן מימון, רכז גנים אצל הנתבעת.
33 לכתב ההגנה צירפה הנתבעת הגישה דו"חות חקירה מתאריך 6.2.20 ביחס לשני התובעים,
34 אך אלה לא צורפו כחלק המראיות. כן הגישה הנתבעת העתק אישור מכון התקנים לרשת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

1 הצללה שהותקנה בגן המשחקים. בהמשך, תוך כדי הדיון הוגשה קבלה בדבר תשלום עבור
2 ציליה חדשה שהותקנה במקום (נ/1) וכן דו"ח המוקד, הנוגע לדיווח אביו של תובע 2 על קרע
3 בציליה (נ/2).

אופן אירוע התאונה:

6 הוריהם של התובעים לא היו עדים לתאונה לכן בתצהיריהם לא הופיע תיאור אופן התרחשות
7 האירוע, התובעים בעדותם בית המשפט העידו לגבי אופן קרות התאונה כך:
8 תובע 1:

9 "... הגענו לשם, שיחקנו כדורגל, בטעות העפתי את הכדור לשם, הכדור נתקע
10 בשפיץ שם, אמרתי אני אעלה ולא הצלחתי לעלות, והוא העלה אותי וכמעט
11 נגעתי בכדור, הכדור ירד למטה אבל לא נפל, הוא היה גם קצת מפונז'ר, עליתי
12 והוא שאל אותי אם אני צריך עזרה אמרתי לו כן. הוא עלה, שנינו ביחד היה כובד,
13 ואז שמענו רעש של קריעה וא. נפל, וגם אני. היה ליד נדנדה.
14 בתמונה שבית המשפט מראה לי לא רואים את מקום הנפילה.
15 היתה שם נדנדה כמעט נפלנו על הנדנדה. נפלנו ליד. נפלנו מאוד קרובים אחד
16 לשני.

17 אז כאב לי מאוד, לי מרוב המכה לא כאב לי, הייתי בהלם על המכה. אח"כ קמתי,
18 זה היה נס ממש כי לא היה אף אחד, פתאום עבר מישהו ובכיתי לו ואמרתי לו
19 שיזמין אמבולנס, הוא שאל לשמות הורי.
20 זה נראה יציב ולא נראה שזה יקרע. חשבתי שזה גומי חזק שלא יקרע ואז
21 הסתבר שזה בד חזק.

22 הרבה ילדים עולים על זה. הם היו ילדים קטנים בני 9-10.
23 אני ראיתי ילד אחד או שניים אבל הם היו ילדים קטנים. הם היו כמעט בגילי
24 9-10.

25 כשאני עליתי לא הרגשתי שזה לא יציב, כשהוא עלה ויש לו כובד יותר ממני, אז
26 הרגל שלו נכנסה בפנים. מיד כשהוא עלה שמענו את הקריעה אנחנו עמדנו ואז
27 מיד התיישבנו כשנפלת, ניסיתי להגן על הראש שלי.
28 היה נס לא היה שם אף אחד, פתאום עבר בנאדם שם."

29
30 יצויין, כי תובע 1 מסר גרסתו באשר לאירוע התאונה גם בישיבת קדם המשפט מיום 1.7.19:

31 "נכון עלינו על העמוד, שיחקנו בכדור רגל שנינו, הוא בעט למעלה הכדור נתקע
32 בסכך ואני באתי אחריו, הוא עלה ראשון ואח"כ אני עליתי והסככה נקרעה,
33 אנחנו בכלל לא קפצנו, אנחנו חשבנו שזה חזק. רצינו רק להביא את הכדור."

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 66226-07-18 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

תובע 2 העיד כך :

" אני בן 14 היום.

באותו יום הלכנו לשחק, ד. העיף את הכדור, התחלנו לטפס טיפסנו הוא לא הצליח ועזרתו לו.

זה גובה של 4 מטר. אני עזרתי לו, דחפתי אותו מלמטה. העמוד לא ממש חלק. הוא עלה ואחרי זה אני עליתי, פתאום שמענו רעש של קריעה, הייתי בשוק, באתי לרדת ואז נפלנו. בפארק ליד היה שם טורנדו של ילדים אולי 50 ילדים היו. מטפסים על זה לא קופצים, אבל תמיד הייתי רואה ילדים שמטפסים.

הכדור נתפס ממש בפינה בסמוך לעמוד, אבל אח"כ זה היה נראה כיף לראות את הכל מלמעלה, הוא זרק את הכדור לפינה.

כשאני עליתי הכדור היה למטה.

תכננו לעלות סתם ולראות. באתי לרדת אני הראשון נפלתי על הרגל, והוא נפל אחרי, כמעט והוא נפל עלי. אני לא יכולתי לזוז כי כאבה לי הרגל, והוא רץ עם שתי הידיים ובנס היה שם אדם שעבר והוא צעק להזמין אמבולנס.

כשאני נפלתי עוד לא הספקתי לחזור לעמוד."

7. עובדות המקרה בעיקרן הרלוונטיות לבירור התביעה, אינן שנויות במחלוקת- התובעים עלו על הצילייה, הצילייה נקרעה והילדים נפלו. אמנם הנתבעת טענה, כי הילדים טיפסו על הצילייה לשם משחק ולא על מנת להביא את הכדור (טענה שהתבררה כנכונה לאור עדותו של תובע 2, אשר הוא עצמו עלה על הצילייה שלא על מנת להביא את הכדור) וכן טענה, כי גרסאות התובע 1 בנוגע לסדר עליית הילדים על הצילייה שונות בין ישיבת קדם המשפט ובין ישיבת ההוכחות, אלא שהגרסה הבסיסית, לפיה הילדים טיפסו על הצילייה וממנה נפלו, לאחר שזו נקרעה, היא גרסה מוסכמת, זאת גם לאחר שהנתבעת שלחה חוקר, שחקר את נסיבות האירוע.

שאלת האחריות:

8. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לסוגיית חובתה של הנתבעת לנקוט אמצעי בטיחות שיש בהם כדי לדאוג לכך שילדים לא יפלו מציליות עליהן הם מטפסים, כאשר לשיטת התובעים, חובת הזהירות המוטלת על הנתבעת הינה חובת הזהירות ביחס לציליה, זהה לזו החלה ביחס לכלל מתקני השעשועים שבגן. לטענת התובעים, הנתבעת הקימה הצילייה מחומר שאינו מתאים לשמש כציליה, בשל האפשרות לפיה הילדים יטפסו על הציליה, זאת בהינתן טיפוס ילדים על ציליות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

9. לשם חיוב בעוולת רשלנות יש צורך בהוכחת חובת זהירות מושגית וקונקרטית, הפרת אותה חובת זהירות, גרימת נזק וכן קשר סיבתי בין הפרת החובה לבין הנזק שנגרם. בהתאם לפסק הדין בעניין ע"א 4486/11 פלוני נ. פלוני (כב' השופט עמית, ניתן ביום 15.7.13), אשר עורך את המבחנים באופן קצת שונה, יש לבחון את הקשר הסיבתי גם במסגרת של שיקולי מדיניות, גם מקום בו תימצא התרשלות.
- בעניינו חובת הזהירות המושגית של עירייה כלפי תושביה ובאי העיר ביחס לתחזוקת גני שעשועים אינה שנויה במחלוקת. באשר לחובת הזהירות המושגית, הרי שכבר נפסק רבות על היחסים שבין עירייה המחזיקה גן ציבורי לבין המבקרים בגן, כך למשל בע"א 343/74 גרובנר נ' עיריית חיפה (1), 141, בעמ' 156 :
- "...מי שמבקר בגן ציבורי, שהועמד לרשות הציבור על-ידי רשות מקומית, היינו, מי שנוכח במקום ברשות ובגדר מטרות המחזיק, הוא אדם אשר רשות מקומית סבירה צריכה לצפות מראש שהוא עלול במהלכם הרגיל של הדברים להיפגע ממעשה או ממחדל כאמור בסעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. לשון אחרת, הנני גורס כי בין רשות מקומית לבין מבקר בגנייה הציבוריים נוצרת 'duty situation'..."**
10. אלא שהשאלה העולה לדיון לפניי, הינה האם ככל שהדבר נוגע לצלייה, חלה חובת זהירות קונקרטית על הנתבעת, באופן שבו על הנתבעת למנוע, בין אמצעי הזהירות בהם היא נוקטת, גם אמצעי זהירות שיש בהם כדי למנוע טיפוס ילדים על הצלייה, כאשר מובן, בבחינת חובת הזהירות המושגית, כי על הנתבעת להתקין בגן ציליה תקינה.
- במהלך הדיון שלפניי, נבחן האופן שבו הנתבעת דואגת לתקינות מתקניה שבגן השעשועים. נציג העירייה, מר מימון, הסביר, כי תפקידו הוא לסייר בגנים, כאשר מידי יום הוא מסייר בחלק מהגנים, כך שאחת לשבוע הוא מבקר בכל אחד מהגנים שברחבי העיר.
- העד בוחן את המתקנים, מוודא, כי אין בהם מפגע וכשהוא מוצא מפגע שכזה, הוא דואג, כי יתוקן, או כי יוסר עד לתיקונו.
- בד בבד, בהתאם להוראות התקן ביחס למתקני השעשועים, תקן ישראלי מספר 1498, אחת לחודש נעשה סקר מקצועי של כל הגנים והמתקנים שבהם על ידי חברה ששירותיה נשכרו במיוחד לעניין וכן נעשות ביקורות שנתיות ותלת שנתיות על ידי מכון התקנים. כאשר מתגלה תקלה באחד המתקנים, אותה חברה מתקנת את התקלה והעירייה דואגת להסרת המפגע עד לתיקונו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

11. התובעים הציגו במהלך שמיעת הראיות את דו"ח מבקר העיריה לשנת 2014, כאשר בדו"ח
1 הועלו מספר נקודות לתיקון באופן הטיפול בגני השעשועים.
2 נראה, כי גם אם העיריה לא אימצה את מלוא המלצות המבקר (כמו ביקורת חודשית על ידי
3 עובדי עיריה שיוכשרו לכך, חלף חברה חיצונית), הרי שהעיריה אימצה חלק מהמלצות
4 וביניהן התקנת צלילות לרווחת האזרחים והגנה על המתקנים.
5 על פניו, נראה, כי העיריה פועלת בהתאם לתקן, ככל שהדבר נוגע לבדיקת מתקני השעשועים.
6 העירייה מקיימת ביקורת שוטפת בנוגע לתקינות המתקנים ודואגת לתקנם, בהתאם
7 להוראות התקן, אשר יש בו כדי להצביע על סטנדרט התחזוקה הנאות של גני המשחקים.
8
9
12. לטענת התובעים, הציליה מהווה חלק ממתקני הגן ולכן, על העיריה לבדוק את הציליה כפי
10 שהיא בודקת את יתר המתקנים ובין היתר, על העיריה לוודא, כי הבד ממנו עשויה הציליה
11 לא נשחק באופן שבו תתאפשר נפילת ילדים מהציליה.
12 לכך משיבה העיריה, כי הציליה אינה מהווה חלק ממתקני הגן וממילא התקנים הנוגעים
13 לתחזוקת המתקנים אינם חלים על הציליה. על הציליה חל ת"י 5093, שעניינו "דליקות של
14 וילונות לשימוש ציבורי ומוסדי", אלא שתקן זה, עיקרו בהתאמת הציליה לתקני האש ולא
15 לעניין חוזק הבד על מנת שניתן יהיה לעמוד עליו. כן טוענת העיריה, כי במועדים הרלוונטיים
16 ניתנה אחריות לציליה למשך חמש שנים, כאשר היום, ניתנת אחריות למשך שמונה שנים
17 (ראה נ/1).
18
19
13. על מנת לבחון מהו היקף אחריותה של העיריה בנוגע לציליה, יש לבחון את מהות הציליה.
20 ראש וראשית, סבורתני, כי אין מדובר במתקן שעשועים, שחלים עליו תקני מתקני
21 השעשועים. מדובר בציליה, שמטרתה להגן על באי הגן (ועל המתקנים) מפני השמש, בעת
22 שהם משחקים בגן השעשועים (או בכל מקום אחר בו היא מותקנת). הילדים אינם אמורים
23 לבוא במגע עם הציליה ובוודאי אינם אמורים לשחק בה. אין דומה הציליה המותקנת מעל
24 לראשם של הילדים, למשטח עליו הם דורכים. בעוד שהמשטח צריך להגן על בטיחות הילדים
25 והם משחקים, רצים וקופצים עליו, הרי שהציליה רחוקה מהילדים, היא ממוקמת בגובה,
26 הילדים אינם אמורים לבוא עמה במגע וגם ללא התקנתה ניתן לעשות שימוש מלא בגן
27 המשחקים. האירוע דן התרחש בשעות הערב, שעות שגם אלמלא הצילייה, לא היתה כל
28 מניעה לעשות שימוש סביר ומהנה בגן.
29 מכאן, אין להחיל על הציליה את התקנים ואת כל הוראות התחזוקה החלות על מתקני
30 השעשועים.
31
32
14. בהתאם לעדותו של מר מימון, בהתאם לקבלה הנוגעת להתקנת הציליה לאחר אירוע התאונה
33 ובהתאם לדו"ח הבדיקה שנעשה לגבי הציליה המקורית, הרי שבנוגע לציליה ניתנת אחריות
34

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

- 1 למשך שמונה שנים (ובמועד הרלוונטי חמש שנים), כאשר לא הובאו לפני כל הוראות תחזוקה
2 כלשהן בנוגע לציליה ולפי עדותו של מר מימון, אין הוראות תחזוקה מיוחדות בנוגע לציליה.
3 לפי עדותו, כאשר הוא הבחין כי הציליה נקרעה, לאחר שנעשה דיווח על ידי אביו של תובע 2
4 לעיריה, הוא הסיר אותה, עד להתקנת ציליה חלופית, מספר חודשים לאחר מכן, כאשר
5 העיריה אף לא מיהרה להתקין ציליה, בהעדר חובה או תקן המורים לעשות כן.
6 לטענתו, כאשר מלכתחילה נרכשת ציליה העומדת בתקן, יש לצפות, כי לא יהיה בה פגם
7 כלשהו.
8
9 15. אין ספק, כי העיריה צריכה לדאוג לתחזוקת הציליות בתחומה, עליה לדאוג כי הן בעלות תו
10 תקן ועליה לדאוג להחלפתן שעה שיש בהן פגם שעלול לסכן.
11
12 אלא, שבמישור העקרוני, מסכימה אני עם עמדת הנתבעת, כי בחינת הציליה אינה צריכה
13 להיעשות באותו סטנדרט כפי שנבחנו מתקני שעשועים.
14 הציליה אינה חלק ממתקני השעשועים והילדים אינם אמורים לטפס עליה ולשחק עליה.
15 הציליה, כשמה כן היא, אמורה להצל על גן המשחקים ואינה אמורה להיות במגע עם מי מבאי
16 הגן.
17 מדובר בציליה, שלטענת הנתבעת ממוקמת על עמודים שגובהם בין ששה לשמונה מטרים כל
18 אחד (ההבדל בגובה העמודים יוצר את השיפוע בציליה). גם לשיטת התובעים, מדובר בציליה
19 שגובהה ארבעה מטרים (לפי תיאור גובה הנפילה).
20 מדובר בגובה שאין מצופה, כי מישהו יעלה על מנת להגיע אליו, בוודאי לא במסגרת משחק
21 ואף דרך הגישה לציליה היא באמצעות טיפוס על עמוד חלק, ללא בליטות המאפשרות טיפוס
22 עליו.
23 גם לשיטת התובעים עצמם, התקשו התובעים לטפס על העמוד והתובע 1 נזקק לעזרתו של
24 התובע 2 על מנת שיוכל לטפס על הציליה.
25
26 16. ילד בן 10, או אף ילד בגיל צעיר יותר, אמור להבין, כי טיפוס על גבי עמוד בגובה רב הוא
27 מסוכן ועמידה על גבי בד, שאף מחורר בחלק ממנו, בגובה כה רב, היא מסוכנת.
28 מדובר בעניין מובן מאליו, שילד בגיל 10 אמור להתחנך על מנת לדעת אותו ומצופה מהוריו
29 של ילד בגיל כזה, כי יעמידו אותו בפני סכנה של טיפוס לגובה.
30 בחיי היומיום נתקלים הילדים בעמודים מעמודים שונים. עמודי תאורה למשל, הם גם
31 עמודים בגובה רב, ילד אמור לדעת, כי אסור לו לטפס על עמוד תאורה.
32 ילד גם יודע, כי הליכה על מעקה בגובה רב היא מסוכנת ולכן, גם אם יעלה על גג או מרפסת,
33 עליו לדעת, כי הליכה על גבי מעקה הגג היא אסורה. אין זה נדיר לראות כי הוריו של ילד בגיל

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 66226-07-18 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

- 1 10 משאירים אותו בביתו לבד, גם אם יש מרפסת או חלון, שכן סכנות הנפילה מגובה והסיכון
2 שבגובה ברורות לילד בגיל 10 היטב.
3
- 4 17. אמנם, ישנם מקרים, בהם, הגם שהסכנה ידועה - מוטלת על רשות חובת זהירות, בשל
5 הידיעה, כי במקום זה ישנה נטייה של ילדים להשתובב, בניגוד לכללים ותוך הפרתם, או מקום
6 בו הילדים מצויים תחת פיקוח הדוק של מבוגר מטעם הרשות ואז לא תופטר הרשות בטענה,
7 כי הילדים הסתכנו ופעלו באופן אסור. התנהלות הרשות אמורה לקחת בחשבון גם אפשרות
8 זאת ובמקרה בו מדובר במקרה מועד, בוודאי עליה לנקוט באמצעי זהירות מקסימליים, על
9 מנת למגר את התופעה.
- 10
- 11 18. במקרה דנן, כאמור, על פניו, אין מדובר במתקן שעשועים ומדובר בציליה שאין מטרתה
12 משחק וילד יודע ואמור לדעת מהו הסיכון הנשקף כתוצאה מטיפוס עליה. כפי הציליה, יש
13 ברחבי הערים עצים, חלקם גבוהים וילדים יכולים לטפס עליהם, בין אם על מנת להביא כדור
14 תועה ובין אם לצורך משחק. ישנם כאמור, גם עמודי תאורה וניתן להצביע על חפצים שונים
15 אלו ואחרים, ששימוש לא נכון בהם עלול להוות סכנה.
16 גם חצייתו של ילד את הכביש היא מסוכנת ולמרות זאת ילדים חוצים כביש, כאשר בגיל 10
17 אנו סומכים על שיקול הדעת של ילדים, כי ינהגו באופן סביר ולכן גם מאפשרים להם לשחק
18 בגן ללא השגחת מבוגר.
19 כמדיניות, מתאפשר לילדים לשחק באופן עצמאי, וכפועל יוצא מכך, הגם שיש להסיר
20 סיכונים באופן מקסימאלי, לא ניתן להסיר סיכונים כלל וכחלק מחינוכו של ילד, הוא אף
21 צריך לדעת להפעיל שיקול דעת במקום סכנה ולהימנע מלהסתכן, כמובן כאשר מידת שיקול
22 הדעת המצופה מהקטין משתנה לפי גילו של הקטין.
23
- 24 19. במבחן הציפיות, ככל שהדבר נוגע לציליה, איני סבורה, כי ניתן לצפות מהעיריה, את טיפוסם
25 של הילדים על הציליה. מדובר במתקן מסוכן מטבעו, המתקן אינו נגיש ועל מנת להגיע אל
26 הבד על הילדים לטפס לגובה של ששה מטרים. דומה, כי גם הילדים הבינו היטב, כי במעשיהם
27 יש משום סכנה, כאשר תובע 1 העריך, כי משקל רב על גבי הציליה יכול לגרום לנזק ודאג
28 להדגיש, כי הילדים שטיפסו על הציליה היו ילדים קטנים. בנסיבות אלו, כאשר מטרת
29 הציליה הינה צל, הא ותו לא, הרי שחובת הזהירות של העיריה צריכה להתייחס למטרות
30 הצילייה ולא לסיכונים רחוקים, גם אם הם אפשריים.
31
- 32 20. ביחס למבחן הציפיות, התובעים טוענים ביחס לציליה, כי מדובר במתקן שלמרות שמטרתו
33 היא צל בלבד, הרי שילדים נוהגים לשחק על גבי הציליות ואף קופצים עליהם, מדובר בפעילות
34 ידועה ומוכרת ולכן על העיריה היה להתקין אמצעי זהירות על מנת למנוע תופעה זו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 66226-07-18 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

- 1 טענה זו, לא הוכחה, לפחות לא לעניין היקף ממדיה. מר מימון, כמי שמסייר מזה כעשר שנים
2 בגני המשחקים, אינו מודע לצורת המשחק האמורה והתובעים לא הראו, כי תופעה זו הובאה
3 לידיעת העיריה באופן כלשהו. זאת ועוד, לא הוכח כי התרחשו אירועים קודמים דומים,
4 שהיה בהם כדי להדליק אצל הנתבעת נורה אדומה, בבחינת יש להיזהר בעת שימוש בצלילות
5 אלו, שנעשה בהן שימוש שלא לפי ייעודן.
6
7 בפסקי הדין אליהם התייחס התובע, או בפסקי דין נוספים בהם הוטלה חובה על הרשות, או
8 על הגורם האחראי (כגון משרד החינוך) הוטלה חובה מקום בו היתה חובה קונקרטיית על
9 הרשות לצפות את המפגע והתנהגות הילדים ולכן הוטלה הרשלנות. במקרה דנן, כאשר מדובר
10 בגן משחקים, שילדים בוחרים לעלות בו על מה שאינו מוגדר כמתקן ומה שהוא מסוכן
11 מטבעו, הרי שהעיריה, בהעדר מודעות לתופעה, אינה חבה בחובת זהירות, מהשיקולים כפי
12 שפורטו מעלה.
13
14 21. אציין, כי אין הכרח, כי אם מתגלה תופעה מסויית, כי ניתן למגר אותה באופן שבו תוסר
15 הסכנה כליל. כשם שבדוגמא של חציית כביש, ידוע, כי למרות כל מאמצי ההסברה, ילדים
16 עדיין מתפרצים לכביש ולא נזהרים ולמרות זאת, לא נקבע, כי ילדים בגיל 10 אינם רשאים
17 לחצות כביש לבד, או כי יש להסיר את כלי הרכב מהכביש. לעתים, במשקל כל השיקולים,
18 ייתכן ואותו סיכון ידוע, הוא סיכון שהחברה מסוגלת לספוג, חרף תוצאותיו הקשות לעתים.
19
20 אין ספק במקרה דנן, כי יש תועלת בצילייה, אשר מגנה גם על המתקנים מפני שחיקת השמש
21 ומגנה גם על ציבור הבאים לגן השעשועים.
22 ככל שהסיכון שבהפרת הכללים אינו חמור, ייתכן ויהא בהסברה כדי להועיל וייתכן, כי שילוט
23 יש בו כדי להועיל, או אף ניתן להקים על גבי העמודים אמצעים שימנעו טיפוס עליהם, כפי
24 שהדבר נעשה בעמודי חשמל. במקרים אחרים של מתקני שעושים גבוהים, הושמו לדוגמא
25 גדרות על מנת למנוע אפשרות טיפוס לגובה. אמצעים אלו יש בהם כדי להקטין את הסיכון,
26 גם אם לא לבטלו לגמרי.
27
28 22. לו הייתי מתרשמת, כי מדובר במקרה דנן בתופעה רחבה, היה מקום לשקול האם העיריה
29 בחנה את הסוגייה ושקלה אמצעי בטיחות נוספים.
30 במקרה דנן, בדו"ח החוקר מצויין, כי נערכה שיחה עם אחות התובע, שהצביעה גם היא על
31 התופעה, למרות האמור, האחות לא הובאה לעדות וגם לא הובאו ראיות נוספות שיש בהן
32 כדי להצביע על תופעה רחבה ומדובר לפיכך באמרתו של התובע לבדה, שלא ברור על איזה
33 היקף היא מצביעה.
34

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 66226-07-18 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

23. למרות מסקנתי דלעיל, הנני סבורה, כי ראוי שהעיריה תבחן את הסוגיה. מסקנתי זו באה לא רק עקב המקרה דנן, אלא לאחר שעיינתי בפסק דין נוסף, ת.א (פ"ת) 10571-04-11 ז.ד. נ. **מדינת ישראל- משרד החינוך ואח'** (כב' השופטת ריבה שרון ניתן ביום 18.2.16) שעניינו דומה למקרה דנן, כאשר גם שם נפלו ילדים מציליה דומה, עליה טיפסו. גם שם טענו אותם ילדים, כי מדובר בתופעה. טענת הילדים גם באותו מקרה לא הוכחה וגם שם נדחתה התביעה, אלא שצירוף המקרה שם למקרה שלפניי יש בו כדי להדליק נורה אדומה ולבחון האמנם מדובר בתופעה שיש לבחון אפשרויות למיגורה.
24. לפיכך, כיוון שהציליה מטבעה אינה מזמינה עמידה עליה, הן בשל גובהה, הן בשל העובדה שהיא משופעת, הן בשל העובדה שיש בה חורים (לטענת הנתבעת מטרתם קשורה בשיקולים הקשורים למשטר הרוחות) והן בשל העובדה שהיא עשויה מבד, שמטבעו אינו משמש כמקום מדרך, הרי שאיני סבורה, כי במבחן הציפיות, גם בשיקולי מדיניות משפטית ראויה, היה על הנתבעת לצפות טיפוס ילדים על הציליה ומשכך, ממילא, שעה שילדים טיפסו על הציליה שלא כדיון, לא יכלה לצפות זאת ועל כן בהעדר אחריות קונקרטיה לאירוע, הרי שאין לקבוע כי הנתבעת התרשלה וממילא דין התביעה להידחות.
- כאמור, ייתכן ובעתיד יסתבר, נוכח ריבוי מקרים, כי יש לשנות את המדיניות בנוגע לתחזוקת הציליות ומניעת הסכנה שבהן ואז מבחן הציפיות ישתנה. בשלב זה, המדיניות המשפטית, נוכח טיבו של המפגע הנטען, הינה שלא להטיל על הרשות חבות, כאשר לא כל אפשרות רחוקה לסיכון צריכה להטיל חבות. אלא, שאם יסתבר, כי מדובר באפשרות קרובה יותר, הרי שיייתכן והמדיניות תשתנה ויהיה מקום להטיל חבות. מכל מקום, מצופה מהנתבעת, נוכח טענות התובעים לריבוי משחקים על הציליות, לבחון את הסוגיה ובמידת הצורך לנקוט באמצעי זהירות נדרשים, על מנת לצמצם או למזער את הסיכון.
25. בשולי הדברים מצאתי מקום להתייחס לטענות התובעים, כפי שנטענו בכתב התביעה. הטענה הראשונה נוגעת להפרת הוראה חקוקה. כפי שציינתי מעלה, התקן החל על מתקני השעשועים אינו חל על הציליה וממילא, שעה שלא הופרו הוראות פקודת העיריות, לא הוכח מהו החיקוק שהופר על ידי הנתבעת.
- הטענה השנייה, הינה הטענה שעניינה חובת הראיה ברשלנות כשהדבר מעיד על עצמו (סעיף 41 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]), ושאוּלִי היה בה כדי להצדיק את הימנעותם של התובעים מלהביא ראיות לעניין אחריותה של הנתבעת.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 18-07-66226 פלוני ואח' נ' עיריית נתיבות

תיק חיצוני:

1 סעיף 41 לפקודת הנוזיקין קובע שלושה תנאים מצטברים להחלת הכלל. הראשון, כי לתובע
2 לא הייתה ידיעה או לא הייתה לו יכולת לדעת מה הן הנסיבות שהביאו לאירוע נשוא התביעה.
3 השני, כי הנזק נגרם על ידי נכס שהיה בשליטתו המלאה של הנתבע. השלישי, כי אירוע
4 המקרה מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבע התרשל מאשר עם המסקנה שנקט זהירות
5 סבירה. שלושת התנאים הנם מצטברים ורק אם יוכיח התובע התקיימותם של שלושת
6 התנאים האמורים, יועבר לכתפי הנתבעת הנטל לשכנע, כי אין ליחס את קרות האירוע
7 לרשלנות מצדה (ד"נ 4/69 נוימן נ' כהן, פ"ד כד (2)229).

8
9 הנני סבורה, כי שלושת התנאים המצטברים להחלת הכלל לא התקיימו במקרה דנן. בוודאי,
10 לא ניתן לומר, כי לתובעים לא הייתה יכולת לדעת מהן הנסיבות שהביאו לאירוע, שאליו היה
11 מודע לאורך כל הדרך, התובעים אף יכלו לברר את טיבו של המפגע, כאשר מדובר בשטח
12 המשמש הן את כלל הציבור ולבסוף, עסקינן בילדים שעשו שימוש בצילייה שלא נועדה
13 לטיפוס או לשאת משקל אלא נועדה להוות פתרון הצללה בלבד, משכך לא ניתן לומר, כי
14 נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם אירוע רשלנות וזאת גם לאור מסקנתי גופה לעניין
15 הרשלנות.

16
17 26. סוף דבר, התביעה נדחית.

18 בנסיבות העניין, נוכח גילם הצעיר של התובעים במועד האירוע והיום ופגיעתם הקשה ממילא,
19 מצאתי מקום שלא לעשות צו בדבר הוצאות.

20
21
22 תשומת לב המזכירות לכך שאין צורך לחסות את פסק הדין ויש לחסות את שם התובעים בלבד, בהתאם
23 להוראת סעיף 70 (ג1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב].

24
25 ניתן היום, כ' כסלו תשפ"א, 06 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

26
27
28
29
30

סבין כהן, שופטת בכירה